

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Petry Staré v právní věci **žalobce: V. M. T.**, IČO ..., se sídlem K. 2251/14, Ch., zastoupeného Mgr. Patrikem Bauerem, advokátem, se sídlem náměstí 1. máje 97, Chomutov, proti **žalovanému: Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2015, čj. 40971-2/2015-900000-304.8,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 7. 8. 2015, čj. 40971-2/2015-900000-304.8, kterým bylo na základě jeho odvolání rozhodnutí Celního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 7. 2015, čj. 69074-2/2015-620000-12, v části výroku změněno a ve zbytku potvrzeno s tím, že se žalobce dopustil správního deliktu ve smyslu ustanovení § 135zk odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (dále jen „zákon o spotřebních daních“), tím, že minimálně dne 9.4.2015, na daňovém území České republiky, ve své provozovně MARKET-ALKOHOL-CIGARETTEN na adrese Domina 46, 43001 Křimov (dále jen „provozovna“),

umožnil skladovat 384 jednotkových balení cigaret, a to zn. Benson+Hedges Silver (920 ks cigaret), Benson + Hedges Dual (200 ks cigaret), Camel (440 ks cigaret), HB (400 ks cigaret), Chesterfield red (460 ks cigaret), LD blue (184 kusů cigaret), LD red (92 kusů cigaret), LM blue (140 kusů cigaret), LM red (138 kusů cigaret), Lucky Strike red (253 ks cigaret), Marlboro Gold (300 ks cigaret), Marlboro red (200 ks cigaret), Pall Mall blue (552 ks cigaret), Pall Mall (184 ks cigaret), Pall Mall blue (600 ks cigaret), Pall Mall red (180 ks cigaret), Petra blue (20 ks cigaret), Petra red (160 ks cigaret), R1 blue (560 ks cigaret), Red+White Gold (391 ks cigaret), Red + White (400 ks cigaret), Viceroy blue (805 ks cigaret), Viceroy menthol (260 ks cigaret), Viceroy blue (200 ks cigaret) a Viceroy switch (100 ks cigaret), dále jen „jednotková balení cigaret“, která byla označena tabákovými nálepkami, které odpovídaly jiné než nové sazbě daně, a proto se ve smyslu ustanovení § 118 odst. 3 zákona o spotřebních daních považují za neznačený tabákový výrobek, za což mu byla uložena pokuta ve výši 50 000 Kč, propadnutí uvedených jednotkových balení cigaret, která byla rozhodnutím celního orgánu ze dne 9. 4. 2015, čj. 48134-2/2015-620000-62, zajištěna, a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Změna rozhodnutí správního orgánu I. stupně spočívala v opravě součtu jednotkových balení cigaret a v upřesnění adresy provozovny žalobce. Současně se žalobce žalobou domáhal zrušení i výše uvedeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

V žalobě žalobce uvedl, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a považuje ho pro právní i skutkové vady za nesprávné. Ke skutkové stránce žalobce namítl, že žalovaným tvrzený skutkový stav neodpovídá náležitě zjištěnému a zhodnocenému stavu skutkových okolností, na jehož základě pak žalovaný vyslovil jeho odpovědnost a uložil mu sankci za správní delikt podle § 135zk zákona o spotřebních daních, aniž by se zabýval otázkou vhodnosti a přiměřenosti takového postupu. Žalobce namítl, že žalovaný postupoval rigorózně a rozhodl o zavinění žalobce na základě ustanovení, které predikuje uložení nepřiměřeně vysoké sankce. Dle názoru žalobce zjištěné protiprávní jednání odpovídá kvalifikaci skutkové podstaty správního deliktu proti ceně pro konečného spotřebitele podle § 135zf odst. 1 zákona o spotřebních daních nebo správního deliktu proti jednotkovému balení podle § 135zg odst. 1 téhož zákona. Pokud tedy bylo kontrolou v provozovně žalobce odhaleno nakládání s tabákovými výrobky, jednotkovými balení cigaret, která byla opatřena tabákovou nálepkou charakterizující sazbou daně platnou do 30. 11. 2014, pak je dle žalobce primárně prokázána právní kvalifikace ve smyslu § 135zf nebo § 135zg zákona o spotřebních daních, a teprve subsidiárně lze dospět k tezi, že se jedná o neznačené tabákové výrobky ve smyslu § 135 zk téhož zákona. V souvislosti s tím pak žalobce namítl, že vlivem nesprávného postupu a právního posouzení žalovaného dojde k dvojímu zásahu do jeho ekonomické sféry. Poprvé uložením sankce, jejíž výše byla s odkazem na právní kvalifikaci nepřiměřená, po druhé v situaci, kdy žalovaný přistoupí z moci úřední k doměření daně a svá skutková tvrzení opře o vyslovení nakládání s neznačenými tabákovými výrobky. Závěrem žalobce shrnul, že žalovaný nedostál svým povinnostem, kterými byl vázán podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tedy povinnosti zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností s přihlédnutím k zákonnosti, sledování účelu svěřené pravomoci, proporcionality při rozhodování v souladu s veřejným zájmem, specifickým okolnostem případu a k materiální rovnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že zcela setrvává na svém právním posouzení a navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Poukázal na to, že skutkový

stav byl náležitě zjištěn a je zřejmé, že protiprávní jednání žalobce nebylo možné kvalifikovat jinak než jako správní delikt podle § 135zk zákona o spotřebních daních. K námitkám žalobce, že popsané jednání mělo být kvalifikováno jako správní delikt dle § 135zf odst. 1 nebo § 135zg odst. 1 zákona o spotřebních daních pak uvedl, že tento návrh byl již žalobcem uplatněn v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. K námitce žalobce o dvojím zásahu do jeho ekonomické sféry pak žalovaný uvedl, že pokud by žalobci byla vyměřena spotřební daň z dotčených tabákových výrobků, jednalo by se o řádný předpis daňové povinnosti, která žalobci vznikla v souvislosti se zánikem legality skladování tabákových výrobků označených tabákovou nálepkou s písmenem „O“ k 1. 3. 2015, nikoli o formu sankce. Závěrem pak žalovaný dodal, že při posouzení všech aspektů jednání žalobce nemohl rozhodnout o uložení pokuty v nižší částce než 50 000 Kč a je přesvědčen o tom, že v dotčeném řízení svým povinností, na něž žalobce poukazuje, dostál.

O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalovaný i žalobce s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s.

Na tomto místě pak soud podotýká, že po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 9. 4. 2015 byla v provozovně žalobce provedena kontrola zaměřená na prodej vybraných výrobků, v jejímž rámci bylo zjištěno, že v prodejním regálu v provozovně je k prodeji nabízeno a v přilehlých skladových prostorech skladováno celkem 384 jednotkových balení cigaret s tabákovými nálepkami daňové sazby označené písmenem „O“. Žalobce, který byl kontrole přítomen, do protokolu o místním šetření čj. 48134//2015-620000-62, sepsaného téhož dne, který následně jako správný podepsal, uvedl, že předmětná jednotková balení cigaret jsou jeho vlastnictvím s tím, že je nakoupil od oficiálních distributorů a předložil daňové doklady prokazující jejich nabytí, s datem vystavení v roce 2015. Dále se do protokolu vyjádřil, že mu není známo, že tabákové výrobky označené kolkem s písmenem „O“ se již prodávat ani skladovat nesmějí. Na otázku, zda cigarety umístěné v provozovně prodává a za jakou částku, pak výslovně uvedl, že tyto cigarety neprodává. Rozhodnutím ze dne 9. 4. 2015, čj. 48134-2/2015-620000-62, pak byla jednotková balení cigaret, která byla podle § 118c odst. 3 zákona o spotřebních daních považována za neznačené tabákové výrobky, zajištěna. Proti rozhodnutí Celního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 2. 7. 2015, čj. 69074-2/2015-620000-12, jímž byla žalobci uložena pokuta za správní delikt ve výši 50 000 Kč, podal žalobce odvolání, na jehož základě pak

žalovaný rozhodl tak, jak soud uvedl výše. Rozhodnutí žalovaného, jako odvolacího orgánu, pak žalobce napadl žalobou.

Mezi účastníky řízení nebylo sporu o skutkovém stavu v tom směru, že v provozovně žalobce a v jím užívaném přilehlém skladu byly zjištěny tabákové výrobky s tabákovou nálepkou s označením daňové sazby písmenem „O“ v době, kdy prodej takto značených tabákových výrobků nebyl podle zákona legální.

Soud podotýká, že žalobce nejenže takové tabákové výrobky skladoval, ale vystavil je i v prodejních regálech v provozovně společně s jinými, řádně označenými výrobky. Je na místě zdůraznit, že žalobce ani kategoricky nepopíral, že by se popsaneho jednání nedopustil; pouze tvrdil, že cigarety vystavené na prodejní ploše neprodává. Jednání žalobce bylo žalovaným kvalifikováno jako správní delikt podle §135zk odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních a předmětem sporu tedy byla otázka právní kvalifikace jednání žalobce s tím, že v závislosti na dané právní kvalifikaci byla následně ukládána sankce. V tomto směru žalobce namítal, že uplatnění vhodnějšího a legitimního posouzení protiprávního jednání by znamenalo uložení sankce, která by zcela refletovala dopad do jeho majetkové sféry.

Pokud se žalobce domnívá, že jeho jednání naplnilo jinou skutkovou podstatu správního deliktu, než jak bylo jeho jednání právně kvalifikováno žalovaným, resp. již celním orgánem jako správním orgánem I. stupně, přičemž svá tvrzení opírá o zákonné znění skutkových podstat správních deliktů podle § 135zf a § 135zg zákona o spotřebních daních s odkazem na § 3 a § 4 téhož zákona o volném daňovém oběhu, pak se mýlí.

Dle § 114 odst. 2 zákona o spotřebních daních musí být tabákové výrobky na daňovém území České republiky vyrobené, dovezené nebo dopravené z jiného členského státu, značeny tabákovou nálepkou, pokud nejsou dopravovány v režimu podmíněného osvobození od daně s následným umístěním v daňovém skladu nebo pokud není zákonem stanoveno jinak.

Správního deliktu proti značení tabákovými nálepkami podle § 135zk odst. 1 zákona o spotřebních daních se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí tím, že umožní skladování nebo prodej neznačených tabákových výrobků na daňovém území České republiky. Za tento správní delikt se uloží pokuta od 50 000 Kč do 10 000 000 Kč.

Žalobcem uváděného správního deliktu proti ceně pro konečného spotřebitele dle § 135zf zákona o spotřebních daních (ve znění zákona č. 157/2015 Sb.) se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí tím, že uvede do volného daňového oběhu cigarety s tabákovou nálepkou s uvedenou cenou pro konečného spotřebitele v jiném období, než pro které byla tato cena stanovena. Za takový správní delikt se uloží pokuta do 1 000 000 Kč.

Pokud jde o správní delikt proti jednotkovému balení dle § 135zg odst. 1 zákona o spotřebních daních, dopustí se jej právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že uvede do volného daňového oběhu, doveze nebo dopraví na daňové území České republiky z jiného členského státu tabákové výrobky, které nejsou v uzavřeném jednotkovém balení, nebo jednotkové balení s tabákovými výrobky, které nepodléhají stejné sazbě daně, za kterýžto delikt se uloží pokuta do 2 000 000 Kč.

Soud nepřehlédl, že ohledně otázky nabytí uvedených jednotkových balení cigaret žalobce uvedl, že je nakoupil od oficiálního distributora a v době konání místního šetření nabývací doklady předložil. Tato skutečnost pak vylučuje možnost, aby na žalobce bylo pohlíženo jako na osobu, která uvedla jednotková balení cigaret do volného oběhu ve smyslu

ustanovení § 135zf nebo § 135zg zákona o spotřebních daních, když tato již byla prokazatelně uvedena do volného oběhu ve smyslu ustanovení § 3 písm. i) zákona o spotřebních daních jiným, od žalobce odlišným, subjektem a nejednalo se o jednotková balení s tabákovými výrobky, které nepodléhají stejné sazbě daně, ale o uzavřená jednotková balení.

Námítce žalobce ohledně nevhodné právní kvalifikace se žalovaný věnoval na straně 4 až 6 napadeného rozhodnutí, kde uvedl zejména, že je nutné cigarety ve volném daňovém oběhu s tabákovou nálepkou obsahující sazbu spotřební daně platnou do dne nabytí účinnosti zákona o spotřebních daních v souvislosti s přijetím zákona č. 201/2014 Sb. dnem 1. 12. 2014 po uplynutí 3 měsíců považovat za neznačený tabákový výrobek podle zákona o spotřebních daních se všemi důsledky, a v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o spotřebních daních pak jeho jednání posuzoval z hlediska skladování a prodeje neznačených tabákových výrobků, a nikoli z hlediska porušení povinnosti značit tabákové výrobky.

V daném případě je zřejmé, že žalobce je podnikající fyzickou osobou a předmětného správního deliktu se měl dopustit právě v přímé souvislosti se svým podnikáním. Jen pro úplnost pak soud připomíná, že se jedná o správní delikt, jehož naplnění nevyžaduje zavinění. V případě objektivní odpovědnosti tedy právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby odpovídají bez ohledu na subjektivní stránku daného případu za porušení právní povinnosti, které naplňuje formální znaky skutkové podstaty daného správního deliktu. Rovněž je nepochybné, že jednotková balení cigaret byla celními orgány nalezena v prodejně a přilehlém skladu, které žalobce v rámci svého podnikání aktivně užívá, přičemž předmětná jednotková balení nebyla řádně značena dle zákona o spotřebních daních. V souladu s § 118c odst. 2 zákona o spotřebních daních, bylo možné jednotková balení cigaret označená tabákovou nálepkou s písmenem „O“ prodávat do 28. 2. 2015. Po tomto datu byla takto označená balení cigaret považována za neznačený tabákový výrobek.

Soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobce uvedl, že cigarety jsou jeho vlastnictví, zároveň konstatoval, že si není vědom toho, že jednotková balení cigaret označená výše popsaným způsobem není možné po uplynutí 28. 2. 2015 prodávat ani skladovat, a výslovně k dotazu celních orgánů uvedl, že tyto cigarety neprodává. Tvzení žalobce považuje soud za účelové a nevěrohodné. Jak je zachyceno na pořízené fotodokumentaci, byly cigarety v prodejně nejen vystaveny v prodejním regále, ale i doplněny etiketou s uvedením ceny. Žalobce jednotková balení cigaret, která se uplynutím dne 28. 2. 2015 stala neznačenými tabákovými výrobky, ve své provozovně tedy jednoznačně uváděl do oběhu ve smyslu zákona o spotřebních daních, pokud byly vystaveny a tak nabízeny k prodeji. Otázkou výkladu pojmu „skladování“ pro účely zákona o spotřebních daních se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 2. 2009, čj. 7 Afs 69/2007 - 85, který je dostupný na www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud konstatoval, že za osobu, která „skladuje“ vybrané výrobky, tak může být považován i ten, kdo má výrobky pouze v detenci. Z uvedeného tedy dle soudu vyplývá, že žalobce „skladoval“ předmětné tabákové výrobky ve smyslu, v jakém je nutno tento termín chápat ve vztahu k úpravě obsažené v zákoně o spotřebních daních. S ohledem na způsob umístění balení cigaret důvodně považovaných za neznačené tabákové výrobky v provozovně žalobce, nejen v prostorách skladovacích, ale zejména v prodejním regále mezi dalšími cigaretami, nemá soud nejmenších pochybností, jakým způsobem žalobce s danými tabákovými výrobky nakládal a v budoucnu chtěl nadále nakládat.

V tomto směru pak soud uzavírá, že správní orgán I. stupně ani žalovaný nepochybili, pokud dovodili, že formální i materiální znaky skutkové podstaty správního deliktu proti značení tabákovými nálepkami dle § 135zk odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních byly jednáním žalobce naplněny. Již jen pro úplnost soud poznamenává, že ze spisového materiálu ani nevyplynuly žádné skutečnosti, které by dokládaly, že žalobce vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, či že by v rámci obchodních vztahů se svými dodavateli, když uváděl, že předmětné tabákové výrobky nakoupil od oficiálních distributorů, využil možnosti dané ustanovením § 122a zákona o spotřebních daních, který v případě změny sazby daně u cigaret upravuje nárok na vrácení hodnoty tabákových nálepek. Námitku žalobce o nepřiléhavé právní kvalifikaci shledal soud neopodstatněnou.

Rovněž námitku, že výše pokuty nereflektovala dopad do majetkové sféry žalobce, je třeba zhodnotit jako nedůvodnou. Otázkou stanovení výše sankce se žalovaný i správní orgán I. stupně ve svých rozhodnutích, byť stručně, zabývali. Žalovaný výstižně na str. 7, odst. 2 popsal, že majetkové poměry žalobce nemohly být zohledněny v jeho prospěch, neboť nižší sankci nebylo možné uložit, když diskreční pravomoc správních orgánů je v takovém případě limitována uvedeným rozpětím, které odráží typovou nebezpečnost jednání. Již správní orgán I. stupně správně uvedl, že na sankci uloženou na samé spodní hranici nelze pohlížet jako na nepřiměřenou a její snížení či upuštění od jejího uložení by bylo jednak v rozporu se zákonem, jednak v rozporu se zásadou rovnosti subjektů. Soud připomíná, že správní řád ani zákon o spotřebních daních nevymezují žádná hlediska pro stanovení míry či stupně společenské škodlivosti jednání, které se má považovat za správní delikt. Zásadně platí, že každé protiprávní jednání, které vykazuje všechny zákonné znaky daného správního deliktu, je správním deliktem, a proto se považuje za společensky škodlivé.

V dané věci je nesporné, že odpovědnost žalobce za předmětný správní delikt je koncipována jako odpovědnost objektivní a zavinění není hlediskem při ukládání sankce. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný i správní orgán I. stupně při ukládání sankce ze zavinění žalobce nevycházeli a konkrétní okolnosti celého případu zohlednili při stanovení výše sankce. Pokud byla sankce uložena na samé spodní hranici zákonné škály pak je na místě považovat takovou sankci za pokutu nízkou vzhledem k možnostem, které jsou správnímu orgánu dány. Žalobce se tedy mylí v tom, že uložená sankce nereflektuje jeho majetkové poměry a pokud uloženou sankci s ohledem na materiální stránku deliktního jednání, v závislosti na diskreční pravomoci správních orgánů, při toliko objektivní odpovědnosti, považuje za neopodstatněnou. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí soud uzavírá, že pokud žalobci byla uložena sankce na samé spodní hranici zákonného rozpětí, pak zkoumání majetkových poměrů bylo bezpředmětné, neboť i případné zjištění nepřiměřenosti nemohlo vést k upuštění od uložení sankce.

S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, neboť správní orgány v projednávané věci postupovaly plně v souladu se zákonem o spotřebních daních, vydaly rozhodnutí, která obsahují všechny náležitosti, a neporušily žádná práva žalobce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal všechny námitky žalobce, výši uložené pokuty soud shledal zcela přiměřenou. Napadené rozhodnutí tudíž bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Žalobu vyhodnotil soud jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný náhradu nákladů nepožadoval, navíc mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 1. listopadu 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
I. T.